

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně:

I. V.

státní příslušností Ukrajina

t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová

sídlem Jezová 1501, 294 21 Bělá pod Bezdězem

zastoupená JUDr. Petrem Novotným, advokátem

sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti

žalovanému:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy

odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort

sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2020 č. j. KRPA-162075-15/ČJ-2020-000022-ZSV

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“),

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

rozhodnuto o jejím zajištění za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění žalobkyně byla stanovena na 40 dnů ode dne omezení osobní svobody.

2. Žalobkyně v žalobě vyjádřila své přesvědčení, že neexistují zákonné důvody pro její zajištění. Nesouhlasila s tím, že by byl dán důvod pro vydání rozhodnutí o uložení správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců. Dle jejího názoru skutečnost, že porušila ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 15. 6. 2020 č. j. MZDR 20599-2020-8/MIN/KAN, nedisponovala potvrzením vydaným lékařem nebo orgánem ochrany veřejného zdraví o tom, že byl proveden test RT-PCR na přítomnost SARS-CoV-2 s negativním výsledkem, který není starší než čtyři dny, ani neohlásila svůj vstup na území České republiky krajské hygienické stanici, sama o sobě nepostačuje k tomu, aby mohl žalovaný učinit závěr, že v důsledku toho je důvodné nebezpečí, že by mohla při pobytu na území České republiky závažným způsobem narušovat veřejný pořádek tím, že svým setrváním nemůže dostát ochrannému opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 15. 6. 2020 č. j. MZDR 20599-2020-8/MIN/KAN. Upozornila na to, že správnímu orgánu deklarovala, že je připravena okamžitě podstoupit požadovaný test, a podotkla, že objektivně nic nebrání tomu, aby správní orgán provedení testu zajistil. Měla za to, že nepředstavuje riziko pro společnost. Do České republiky přicestovala na pozvání, které jí blízká přítelkyně vyřídila na Ředitelství služby cizinecké policie, sídlem Olšanská 2, 130 00 Praha 3. Neztotožňovala se ani s tím, že by pocházela ze země, která v současné době není bezpečná s ohledem na probíhající epidemii, její vlast je přibližně ve stejné situaci jako Česká republika. Zdůraznila, že do schengenského prostoru byla vpuštěna zcela legálně. Uvedla, že byla připravena si okamžitě po příjezdu zajistit příslušný test na přítomnost SARS-CoV-2 a vzápětí se přihlásit na příslušnou hygienickou stanici, což jí bylo znemožněno zajištěním. Byla přesvědčena, že v jejím případě nebylo prokázáno důvodné nebezpečí, že by mohla při pobytu na území závažným způsobem narušit veřejný pořádek, ani že by ve svém jednání pokračovala. Poznamenala, že v době zajištění prokazatelně disponovala platným biometrickým pasem, který opravňuje státní příslušníky Ukrajiny k legálnímu pobytu na území členských států Evropské unie, na území České republiky se tedy nacházela legálně.
3. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že byly splněny podmínky pro zajištění žalobkyně dle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tento svůj závěr v napadeném rozhodnutí jasně a konkrétně odůvodnil. Neshledal, že by v daném případě postačovalo uložení zvláštního opatření za účelem vycestování podle ust. § 123b zákona o pobytu cizinců. Měl za to, že žalobkyně jednoznačně a prokazatelně nerespektovala ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 5. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-7/MIN-KAN a ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN-KAN. Odkázal na vyjádření žalobkyně uvedené v protokolu o výsledku ze dne 22. 6. 2020 č. j. KRPA-162075-13/ČJ-2020-000022, ze kterého vyplývá, že do Maďarska vstoupila dne 21. 6. 2020 a dále pokračovala přes Slovensko do České republiky, kde chtěla odpočívat a nakupovat, testu na přítomnost SARS-CoV-2 se nepodrobila a svůj vstup na území nenahlásila příslušné krajské hygienické stanici. Žalovaný spatřoval závažné narušení veřejného pořádku ve skutečnosti, že žalobkyně v rozporu s ochranným opatřením vstoupila na území České republiky a stala se tak rizikem pro Českou republiku, neboť mohla onemocnětí zavléct na zdejší území, přičemž u ní není možné provádět případnou kontrolu nařízené karantény, popřípadě provádět testování na dané onemocnění. Její volný pohyb na území České republiky se proto dle jeho názoru stal bezpečnostním rizikem. Poznamenal, že žalobkyně si mohla a měla informace o situaci v České republice včas

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

obstatat. Pokud jde o výklad pojmu „*veřejný pořádek*“, odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011 č. j. 3 As 4/2010-151. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

4. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 172 odst. 5 větou druhou zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně v zákonem stanovené lhůtě nenavrhla nařízení jednání, žalovaný výslovně souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a soud neshledal nezbytným nařízení jednání o věci samé.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně se dne 22. 6. 2020 dostavila na pracoviště Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, oddělení pobytových agend, odboru cizinecké policie, s žádostí o provedení registrace. Do České republiky přicestovala jako turistka, svým jednáním porušila ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN-KAN. Z tohoto důvodu byla podle ust. § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, zajištěna.
7. Oznámením ze dne 22. 6. 2020 č. j. KRPA-162075-12/ČJ-2020-000022-ZSV bylo s žalobkyní zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců. Při svém výslechu dne 22. 6. 2020 žalobkyně uvedla, že je zdravá. Naposledy přicestovala do schengenského prostoru dne 21. 6. 2020, přes Maďarsko a Slovensko pokračovala do České republiky. Přijela sem na biometrický pas a pozvání, účelem cesty byl odpočinek a nakupování. V České republice se jí líbí. V den, kdy byla zajištěna, se šla přihlásit na policii, a to hned po svém příjezdu. Ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN-KAN nezná, každý den se situace měnila. Česká republika vyhlásila, že je v této situaci v pořádku, proto přijela. Na Ukrajině četla, že ukrajinský test na přítomnost SARS-CoV-2 není pro Českou republiku legální, že si ho musí udělat po příjezdu, chtěla se přihlásit na policii a pak si nechat udělat český test. Nebyla si vědoma toho, že nebyla oprávněna jako držitel biometrického cestovního pasu Ukrajiny vstoupit na území České republiky. Maďarská strana ji pustila, tak považovala za legální, že překročila hranice i dál do České republiky. Potvrzení o absolvování testu nemá, chtěla si ho nechat udělat až zde. Krajské hygienické stanici se neohlásila, neměla čas. Hned, jak přijela, šla se nahlásit na policii, pak si chtěla nechat udělat test. Poté se chtěla hlásit i na krajské hygienické stanici. Přijela odpočívat, na exkurze, za rodinou a za kamarády. Na Ukrajině je učitelka, od 15. 6. 2020 má prázdniny, Praha je pro ni velice zajímavá. Má zde vzdálené příbuzné, pozvala ji sem známá, u které měla bydlet a která zde má udělen trvalý pobyt. V České republice nepracovala. Není zde poprvé, byla i v Polsku, na Slovensku, v srpnu se vracela na Ukrajinu. V České republice nevlastní žádný majetek. Peníze má z Ukrajiny, prostředky na pobyt a vycestování má. Je zdravá, žádné léky pravidelně neužívá. Lékaře navštěvuje pouze na Ukrajině. Je rozvedená, má dceru, se kterou žije na Ukrajině. Bydlí tam ještě s matkou a babičkou. Dům, ve kterém na Ukrajině bydlí, je její babičky, provádí na něm rekonstrukce, takže ho považuje i za svůj dům. Má tedy kam se vrátit, chtěla jet zpět za měsíc až dva.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

V České republice se nachází její sestra, je tu na biometrický pas, byla žádat o nějaký pobyt. Na území České republiky se nenachází osoba, kvůli které by ukončení jejího pobytu bylo z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života nepřiměřené. Nesdílí zde domácnost s občanem Evropské unie. V České republice nemá žádné závazky ani pohledávky, nepáchala zde trestnou činnost, neužívá návykové látky. Není žádná překážka, proč by nemohla vycestovat, na Ukrajině jí nic nehrozí, je to pro ni bezpečná země. Vycestuje dobrovolně. Na území České republiky se nestihla s nikým potkat, hned po příjezdu šla na policii, po absolvování testu se chtěla začít vídat s kamarády. Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 6. 2020 č. j. KRPA-162075-15/ČJ-2020-000022-ZSV byla žalobkyně zajištěna podle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Doba zajištění byla stanovena na 40 dnů ode dne omezení osobní svobody.

8. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
9. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.*
10. Podle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.*
11. Ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR-20599/2020-8/MIN-KAN s účinností od 15. 6. 2020 *nařizovalo zákaz vstupu na území České republiky pro všechny cizince, kteří neměli ke dni 12. března 2020 na území České republiky přechodný pobyt nad 90 dnů, nebo trvalý pobyt; to neplatí: a) pro rodinné příslušníky ve smyslu § 15a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, občanů České republiky nebo občanů Evropské unie s bydlištěm na území České republiky, b) pro občany Evropské unie a cizince s povoleným pobytem v Evropské unii, kteří tranzitují přes Českou republiku za účelem cesty domů a mají k tomuto účelu vystavenou notu zastupitelského úřadu (průjezd a repatriace), c) je-li vstup těchto cizinců v zájmu České republiky, d) pro přeshraniční pracovníky, žáky a studenty, kteří za účelem výkonu práce nebo vzdělávání v České republice pravidelně oprávněně překračují státní hranici s Českou republikou ze sousedního státu a předloží lékařské potvrzení o absolvování testu za podmínek uvedených v bodě 9, e) pro pracovníky mezinárodní dopravy, f) pro pracovníky servisu kritické infrastruktury, g) pro diplomaty a úředníky mezinárodních organizací registrované u Ministerstva zahraničních věcí, h) v naléhavých mimořádných situacích, i) pro občany Evropské unie a cizince s přiznaným postavením dlouhodobě pobývajících rezidenta v jiném členském státě Evropské unie, kteří vstupují na území České*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

republiky na dobu nejdéle 72 hodin za účelem výkonu ekonomické činnosti, nebo návštěvy osoby, ke které mají prokazatelnou rodinnou vazbu včetně trvalého partnerského vztahu a doloží adresu, na které se budou zdržovat, a předloží lékařské potvrzení o absolvování testu podle bodu III./1.; j) pro občany Evropské unie, kteří vstupují na území České republiky za účelem výkonu ekonomické činnosti nebo studia na vysoké škole a předloží lékařské potvrzení o absolvování testu podle bodu III./1., k) pro pracovníky do potravinářské výroby, kterým bylo vydáno vízum s počátkem platnosti od 11. května 2020, a pro sezónní zaměstnance, pokud předloží potvrzení o absolvování testu podle bodu III./2., l) pro klíčové a vědecké pracovníky, kterým bylo vydáno vízum s počátkem platnosti od 11. května 2020, a jejich rodinné příslušníky, kteří je doprovází a kterým bylo vydáno vízum od 11. května 2020, a předloží potvrzení o absolvování testu podle bodu III./2., m) pro pracovníky ve zdravotnictví a sociálních službách, kterým bylo vydáno vízum s počátkem platnosti od 11. května 2020, a jejich rodinné příslušníky, kteří je doprovází a kterým bylo vydáno vízum od 11. května 2020, a předloží potvrzení o absolvování testu podle bodu III./2., n) pro držitele dlouhodobého víza za účelem převzetí povolení k pobytu, kteří předloží potvrzení o absolvování testu podle bodu III./2., o) pro manžele a nezletilé děti cizinců s povoleným dlouhodobým nebo trvalým pobytem na území České republiky, kterým bylo vydáno dlouhodobé vízum a předloží potvrzení o absolvování testu podle bodu III./2., p) pro občany Evropské unie s vydaným potvrzením o přechodném pobytu nebo s trvalým pobytem v členských státech Evropské unie a dalších státech schengenského prostoru nebo v jejich částech s nízkým rizikem nákazy onemocnění COVID-19 uvedených v bodu III./4. a jejich rodinné příslušníky ve smyslu § 15a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a cizince s přiznaným postavením dlouhodobě pobývajících rezidenta členského státu Evropské unie nebo dalšího státu schengenského prostoru nebo v jejich částech s nízkým rizikem nákazy onemocnění COVID-19 uvedených v bodu III./4. a jejich rodinné příslušníky ve smyslu § 15a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, q) pro vysoce kvalifikované pracovníky vykonávající profese spadající do Programu vysoce kvalifikovaný zaměstnanec a do Programu klíčový a vědecký personál, a předloží potvrzení o absolvování testu podle bodu III./2., pokud je důvod vstupu doložen odpovídajícím dokumentem.

12. Městský soud v Praze má za to, že splněním podmínek pro zajištění žalobkyně podle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců se žalovaný dostatečně zabýval. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobkyni bylo doručeno oznámení ze dne 22. 6. 2020 č. j. KRPA-162075-12/ČJ-2020-000022-ZSV o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců (žalobkyně dne 22. 6. 2020 převzala stejnopis tohoto oznámení). Žalovaný se v napadeném rozhodnutí podrobně vypořádal i s otázkou, zda v případě žalobkyně nepostačovalo uložení zvláštního opatření za účelem vycestování podle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Nejprve se na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí vyjádřil k možnosti uložení zvláštních opatření za účelem vycestování obecně, na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí pak řádně odůvodnil, proč nepřistoupil k uložení jednotlivých opatření dle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Zdejší soud se s posouzením žalovaného ztotožňuje a odkazuje na něj. Ostatně proti této části odůvodnění neměla námitky ani žalobkyně ve své žalobě.
13. Podle názoru soudu žalovaný dostatečným způsobem posoudil i to, zda zde bylo dáno nebezpečí, že by žalobkyně mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek. K výkladu pojmu „závažné narušení veřejného pořádku“ Městský soud v Praze odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011 č. j. 3 As 4/2010-151, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

kterém se uvádí: „Rozšířený senát shrnuje, že při výkladu pojmů „veřejný pořádek“, resp. „závažné narušení veřejného pořádku“ pro účely výkladu ustanovení cizineckého zákona, je třeba brát v úvahu nejen účel daného právního předpisu, ale také kontext samotného ustanovení. Závěry o tom, jaké konkrétní jednání je závažným narušením veřejného pořádku, učiněné ve vztahu k určitému ustanovení, pak nelze bez dalšího přebírat při výkladu ustanovení jiných, nýbrž je potřeba přihlížet ke specifickým okolnostem vzniku, původu a účelu ustanovení, stejně jako je třeba pak dané ustanovení přiměřeným způsobem vyložit rovněž ve vztahu k individuálním okolnostem jednotlivých případů. Narušením veřejného pořádku podle § 119 odst. 2 písm. b) cizineckého zákona pak může být jen takové jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. I v takovém případě je však potřeba zohlednit individuální okolnosti života cizince a přihlídnout k jeho celkové životní situaci.“

14. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyložil pojem „veřejný pořádek“, nebezpečí jeho závažného narušení pak spatřoval v tom, že žalobkyně vstoupila na území České republiky v rozporu s ochranným opatřením Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN-KAN, které bylo přijato za účelem ochrany obyvatel a prevence nebezpečí rozšíření onemocnění SARS CoV-2. Podle tohoto ochranného opatření nebyla žalobkyně oprávněna vstoupit na území České republiky, a to ani s platným pozváním. Nadto nedisponovala ani potvrzením o provedení RT-PCR testu na přítomnost SARS CoV-2, ani neohlásila svůj vstup na území České republiky krajské hygienické stanici. Zdůraznil, že žalobkyně dne 22. 6. 2020 přicestovala do České republiky jako turistka na návštěvu své vzdálené příbuzné a chtěla zde měsíc až dva zůstat. Její další setrvání na území České republiky představuje riziko pro společnost, přičemž žalobkyně pochází ze země, která v současné době není bezpečná s ohledem na probíhající pandemii, k čemuž žalovaný dodal, že do dne 22. 6. 2020 byla na Ukrajině prodloužena celostátní karanténa (srov. str. 2 a 3 napadeného rozhodnutí).
15. Zdejší soud poukazuje na to, že pokud jde o ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR-20599/2020-8/MIN-KAN, toto bylo přijato Ministerstvem zdravotnictví jako správním úřadem příslušným podle ust. § 80 odst. 1 písm. h) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), postupem podle ust. § 68 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví, a to za účelem ochrany před zavlečením onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS-CoV-2. Předmětné ochranné opatření stanovuje, jaké osoby mohou s účinností ode dne 15. 6. 2020 vstoupit na území České republiky a za jakých podmínek. Jeho cílem je „přerušit souvislý epidemický proces a zastavit epidemii v co nejkratším čase a za co nejmenších ztrát lidských životů, za současné minimalizace negativních dopadů do ekonomiky (avšak s ohledem na primární cíl - zastavení epidemie). Toho lze dosáhnout omezením pohybu osob, omezením konání hromadných akcí, omezením provozování epidemiologicky závažných činností, používáním přiměřených osobních ochranných prostředků a zvýšenou dezinfekcí,“ jak vyplývá z odůvodnění daného ochranného opatření.
16. Je třeba upozornit na to, že žalobkyně, občanka Ukrajiny, vstoupila na území České republiky za účelem turistiky, nespadá tak do žádné z výjimek, pro které zákaz vstupu na území České republiky neplatí. Žalobkyně jednoznačně nebyla oprávněna na zdejší území vstoupit a pobývat zde. Soud poznamenává, že žalobkyně nedisponovala ani negativním RT-PCR testem na přítomnost SARS CoV-2, ani svůj vstup na území neohlásila krajské

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

hygienické stanici, která by případně mohla rozhodnout o nezbytných karanténních opatřeních podle zákona o ochraně veřejného zdraví.

17. Je tedy zřejmé, že žalobkyně svým jednáním ohrozila zdraví osob pobývajících na území České republiky, stala se rizikem pro Českou republiku z hlediska šíření onemocnění COVID-19, které sem mohla zavléct. Porušením předmětného ochranného opatření ohrozila veřejné zdraví a zájem společnosti na zamezení šíření onemocnění. Městský soud v Praze je ve shodě s žalovaným přesvědčen o tom, že je zde nebezpečí, že by žalobkyně mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek, nepochybně tak došlo ke splnění podmínek pro zajištění žalobkyně podle ust. § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
18. Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že se žalobkyně dle svého tvrzení chtěla podrobit testu na přítomnost SARS CoV-2 na území České republiky a že po nahlášení se na policii se chtěla dostavit i na krajskou hygienickou stanici. Žalobkyně si měla a mohla být vědoma pravidel, za jakých lze vstoupit na území České republiky, aktuální informace jsou zveřejňovány a průběžně aktualizovány na internetových stránkách hned několika českých ministerstev, např. Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva vnitra. V době účinnosti ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 12. 6. 2020 č. j. MZDR 20599/2020-8/MIN-KAN nebylo možné vstupovat na území České republiky pouze na základě ukrajinského biometrického pasu a pozvání blízké přítelkyně, bylo třeba dodržet specifické podmínky stanovené za účelem ochrany veřejného zdraví v souvislosti se zamezením šíření onemocnění COVID-19. Jak již bylo uvedeno, tyto podmínky žalobkyně nesplňovala a nebyla tak oprávněna vstoupit na území České republiky.
19. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. července 2020

JUDr. Marcela Rousková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.